

ÎNCHEIERE

02 martie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului
Judecători

Valeriu Doagă,
Dumitru Mardari, Iuliana Oprea

soluționând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Chișinău - Gaz”, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Victoria-Agro” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Chișinău-Gaz” privind contestarea actelor administrative și acțiunea reconvențională înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „Chișinău-Gaz” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Victoria-Agro” privind încasarea sumei cu titlu de datorie pentru consum fraudulos și a taxei de stat,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 octombrie 2015,

C O N S T A T Ă :

La 19.03.2013, SRL „Victoria-Agro” a depus cerere de chemare în instanța de judecată împotriva SRL „Chișinău-Gaz” privind contestarea actelor administrative.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 24.12.2012 reprezentanții pârtei SRL „Chișinău - Gaz” au deconectat instalația de utilizare de gaze naturale, motivul deconectării fiind anunțat - încălcarea tehnicii securității, iar la data de 26.12.2012 aceleași persoane au întocmit un act prin care au învinuit compania de încălcarea clauzelor contractuale, totodată înaintând factura de plată nr.5306 01 din 03.01.2013 calculată conform pct. 151 din Regulamentul pentru furnizarea și utilizarea gazelor.

Menționează că, la data de 24.01.2013 reclamanta s-a adresat către pârâtă cu o cerere prealabilă prin care și-a expus dezacordul privind actele contestate, iar la data de 25.02.2013 pârâta a expediat în adresa reclamantei răspuns la cererea prealabilă prin care a respins toate solicitările înaintate.

Argumentează reclamanta că, actul din 26.12.2012 prin care s-a stabilit încălcarea clauzelor contractuale și factura de plată nr.5306/01 din 03.01.2013 calculată conform pct. 151 din Regulamentul pentru furnizarea și utilizarea gazelor, sunt neîntemeiate, deoarece controlul și întocmirea Actului de stabilire a încălcării clauzelor contractuale a fost efectuat unipersonal, fără prezența consumatorului sau a reprezentantului acestuia. Consumatorului nu i s-a demonstrat modul de încălcare a clauzelor contractuale.

Consideră că, fraudă de care este învinuită compania putea fi făcută doar în condițiile în care rețeaua furnizorului era deconectată, deoarece așa numitul branșament, după cum rezultă din act, era unit de până la punctul de delimitare, la conducta subterană care putea fi deconectată doar de la punctul de distribuție a furnizorului, fapt care nici cum nu a putut fi făcut de către consumator.

Solicită reclamanta declararea nulității Actului de deconectare din 24.12.2012; anularea actului din 26.12.2012 și facturii nr. 5306/01 din 03.01.2013 calculată conform pct. 151 din Regulamentul pentru furnizarea și utilizarea gazelor naturale, aprobat prin Hotărârea nr. 415/2011 a Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică.

La 24.05.2013, SRL „Chișinău-Gaz” a depus acțiune reconvențională către SRL „Victoria-Agro” privind încasarea sumei cu titlu de datorie pentru consum fraudulos și a taxei de stat.

În motivarea acțiunii reconvenționale, SRL „Chișinău – Gaz” a invocat încheierea cu SRL „Victoria – Agro” a contractului de furnizare a gazelor naturale nr. 5306, cu deschiderea contului personal și facturat corespunzător.

Sustine că, la 24.12.12, de către reprezentanții furnizorului SRL „Chișinău-Gaz”, a fost efectuat controlul la locul de consum situat pe adresa mun. Chișinău str. Aerodromului, 4, în urma căruia a fost depistată conectarea neautorizată la rețeaua de gaze naturale prin evitarea echipamentului de măsurare, prin tub de propilen, care ducea prin peretele clădirii în interiorul acesteia. SRL „Chișinău-Gaz” consideră că de către consumator au fost încălcate grav condițiile contractuale.

Argumentează că, în vederea reparării prejudiciului și soluționării litigiului pe cale amiabilă, prin reclamația nr. 543 din 25.02.2013 SRL „Chișinău-Gaz” a solicitat achitarea benevolă a prejudiciului cauzat însă, solicitarea a rămas fără răspuns, fapt ce a determinat SRL „Chișinău-Gaz” să se adreseze cu cererea reconvențională, prin care solicită încasarea de la SRL „Victoria – Agro” a prejudiciului în mărime de 936 556, 37 lei și taxa de stat în mărime de 28 096, 69 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 08.06.2015, s-a admis acțiunea înaintată de SRL „Victoria-Agro”. S-a anulat dispoziția emisă de SRL „Chișinău-Gaz” la 24.12.2012 de deconectare a instalației de utilizare de la rețeaua de gaze naturale a consumatorului final - SRL „Victoria-Agro”. S-a anulat Actul din 26.12.2012 întocmit de SRL „Chișinău-Gaz”, prin care SRL „Victoria-Agro” este obligată să achite suma pentru consum de gaze natural în mărime de 936 556 lei 37 bani, calculată conform sistemului paușal conform pct.151 din Regulamentul pentru furnizarea și utilizarea gazelor natural, aprobat prin Hotărârea nr.415/2011 a Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică. S-a respins, ca fiind neîntemeiată acțiunea reconvențională înaintată de SRL „Chișinău-Gaz” împotriva SRL „Victoria-Agro” privind încasarea sumei cu titlu de datorie pentru consum fraudulos și a taxei de stat.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond a menționat că acțiunea înaintată de către SRL „Victoria-Agro” este bazată pe suport legal și probator, iar cererea

reconvențională înaintă de către SRL „Chișinău-Gaz” este neîntemeiată, deoarece materialul probator denotă nulitatea Actului din 26.12.2012 și Facturii nr. 5306/01 din 03.01.2013 eliberată de SRL „Chișinău-Gaz” prin care SRL „Victoria-Agro” este obligată să achite suma pentru consum de gaze naturale în mărime de 936 556 lei și 37 bani.

La 10.06.2015 și la 27.07.2015, SRL „Chișinău-Gaz” a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii înaintate de SRL „Victoria-Agro” și admiterea acțiunii reconvenționale integral înaintată de SRL „Chișinău-Gaz”, cu încasarea din contul intimatei a taxei de stat achitate la depunerea acțiunii reconvenționale și la depunerea cererii de apel.

În motivarea apelului a indicat că, prima instanță la adoptarea hotărârii nu a constatat și nu a elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond, concluziile expuse în hotărâre sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, cât și au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept procedural.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 15 octombrie 2015 s-a respins apelul declarat de către SRL „Chișinău-Gaz” și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 08 iunie 2015.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că motivele invocate de apelant nu și-au găsit reflectare de fapt în probele acumulate la materialele dosarului, argumentele formulate în cererea de apel sunt neîntemeiate.

Totodată, instanța de apel a indicat că, prima instanță a dat o apreciere obiectivă și justă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii și corect a aplicat normele de drept material și procedural și în consecință a adoptat o hotărâre legală și întemeiată.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel SRL „Chișinău - Gaz” a declarat recurs prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei Curții de Apel Chișinău din 15.10.2015 și a hotărârii instanței de fond din 08.06.2015, cu restituirea pricinii spre rejudecare.

La 19.02.2016, SRL „Victoria-Agro” a înaintat referință prin care a solicitat respingerea recursului înaintat de către SRL „Chișinău - Gaz” ca fiind neîntemeiat.

Instanța de recurs constată că, decizia instanței de apel din data de 15.10.2015 a fost recepționată de către recurent la data de 18.11.2015. Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, prin prisma art. 425 CPC, consideră recursul depus la data de 11.01.2016 în termen.

În conformitate cu art.439 alin.(2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acestuia.

În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se va decide în lipsa acesteia.

În motivarea cererii de recurs, recurentul a reiterat argumentele de fapt expuse în cererea de apel și anume, neaplicarea normelor de drept material și procedural pertinente cauzei.

Examinînd temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificînd motivele de casare invocate în cererea de recurs, Colegiul atestă că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele au apreciat înscrisurile probatoare și au constatat circumstanțele cauzei.

Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează că, recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei, în modul în care este garantat de articolului 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificîndu-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, Colegiul constată că argumentele invocate de recurent nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC RM cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe când în recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Chișinău - Gaz” asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Chișinău - Gaz” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 432, 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC al RM, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

D I S P U N E:

Recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Chișinău - Gaz” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului

Valeriu Doagă

Judecători

Dumitru Mardari

Iuliana Oprea